

I sin blåa paulun.
Ej ett drag, ej en fläkt
Rör det ringaste fjun
På det daggiga blad.
Och hvar fogel, som qvad
I sitt anletes svett,
Gömt sitt hufvud i dun.
Och hvar fjäril, som for

Genom lunderna glad,
Har om nattquarter bedt
Uti blommornas stad. —
Öfver slumrande jord
Himlen hvälfs som ett kor,
Och kring strand och kring fjord
Nattens skymning sig bredt
Som ett flor.

